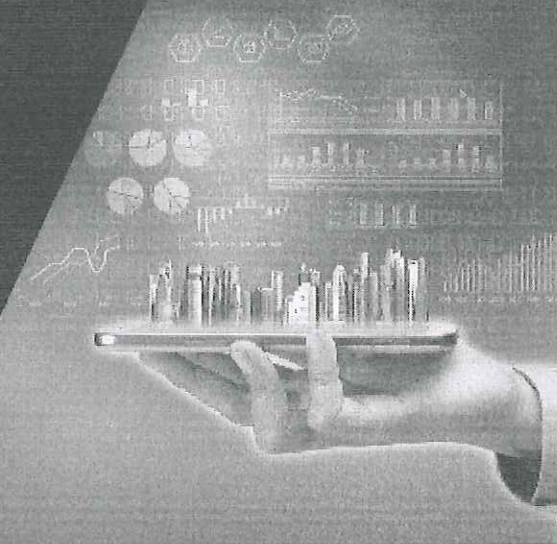

PROCEEDINGS

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7

2018

วิทยาการจัดการวิชาการ

**“การวิจัยและนวัตกรรม
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย 4.0”**

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2561

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (แม่สอด)

อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7

วิทยาการจัดการวิชาการ 2018 :

การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประเทศไทย 4.0

2 กุมภาพันธ์ 2561

ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด

อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ฉบับการนำเสนอด้วยปากเปล่า

(Oral Presentation)

(*หมายเหตุ : หากพบว่าบทความมีการคัดลอกส่วนหนึ่งส่วนใด ทางผู้จัดไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ ทั้งสิ้น)

โดย เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ

- สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการป้องกันพฤติกรรมความเสียหายเสียดลบบนฐานจารีตมั่งมีแบบมีส่วนร่วมของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ
 อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

สุขเกษม ขุนทอง 241

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมด้านความปลอดภัยและการรับรู้
 การบาดเจ็บจากการทำงานของแรงงานก่อสร้างในจังหวัดเชียงราย

อัจฉราภัทร เขมอัครเจตต์ เบญจวรรณ เบญจกรณ์ และสิริกัญญา ดาวไล 259

- สาขาเศรษฐศาสตร์

การประเมินมูลค่าการใช้ประโยชน์ทางนันทนาการจากการเข้าชมการแข่งขันฟุตบอลของสโมสรฟุตบอลอุดรธานี
 ณภัทร นาผล และศักรินทร์ นนทพจน์..... 273

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อตลาดการส่งออกกล้วยหอมไทยไปสหรัฐอเมริกา

ธนากร ชามเดช และศักรินทร์ นนทพจน์ 283

เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยอรรถประโยชน์ ทางเลือก และการตัดสินใจ

ศุภศิร สุวรรณเกษร..... 293

การศึกษาการผลิต การตลาด และการลงทุนเพื่อผลิตสินค้าของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

สุธีรภัทร รุณผาบ ธนรักษ์ เมฆขยา สมนเกียรติ ชัยทิบุลย์ และพิมพ์ชนก สังข์แก้ว 307

- สาขาบัญชีและการเงิน

ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานสอบบัญชีจังหวัดสมุทรปราการเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคม
 เศรษฐกิจอาเซียน

ปยุตชนก ยังทินนัง และปิยะณัฐ พ่วงลาภ..... 321

การบัญชีต้นทุนรวมและการบัญชีต้นทุนผันแปร : แนวคิดและความแตกต่าง

พรพรพร เครือวงศ์..... 329

การพัฒนาความรู้ความเข้าใจภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามการปรับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 ปี 2560 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด

พิทยา แสนอด สลักจิตร ตามิ ณิชา ประระปิน สุฤทัย เชื้อสายมาก อภิรดี ทิปัญญา และและชนิษฐา ชมชาติ 337

การศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณารับทำงานของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

พิมพ์ภา วงศ์ทองแก้ว 346

การใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตสมุทรปราการ

รสิตา สังข์บุญนาท และเบญจวรรณ แฉ่งคำโหม..... 365

การจัดการทางการเงินกลุ่มวิสาหกิจชุมชนหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว

อนุดิตา เพชรพิมูล..... 376

การศึกษาการผลิต การตลาด และการลงทุนเห็ดหลินจือของเกษตรกร
ในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

A Study of Production Marketing and Investment for Ling-Chi Mushroom of the Farmers at
Amphoe Doi Saket in Chiang Mai Province

สุธีรภัทร รุณผาบ*

รศ.ธนรักษ์ เมฆขยาย**

ผศ.ดร.สมเกียรติ ชัยพิบูลย์***

ผศ.ดร.พิมพ์ชนก สังข์แก้ว ****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการผลิต การตลาด และการลงทุนเห็ดหลินจือแดงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดง ในอำเภอดอยสะเก็ด จำนวน 7 ราย นำมาทำการวิเคราะห์หาต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนโดยใช้เกณฑ์ในการประเมินคือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ, อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนภายในโครงการ, อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน, ดัชนีความสามารถในการทำกำไร และระยะเวลาคืนทุน ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนของการเพาะเห็ดหลินจือแดงมีค่าเท่ากับ 610,260.00 บาท รายได้ในการเพาะเห็ดหลินจือแดงมีค่าเท่ากับ 324,285.71 บาท มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทน เท่ากับ 1,005,636.59 บาท ผลตอบแทนจากการลงทุนภายในโครงการ เท่ากับร้อยละ 36 มีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 2.44 มีดัชนีความสามารถในการทำกำไร เท่ากับ 0.38 และระยะเวลาคืนทุน เท่ากับ 2 ปี 6 เดือน และทำการรวบรวมข้อมูลจากผู้บริโภคด้วยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 300 ราย แล้วนำมาทำการวิเคราะห์และประมวลผลการศึกษา จากผลการวิจัยจะพบว่า การลงทุนและการผลิตสำหรับการเพาะเห็ดหลินจือแดง และการตลาดสำหรับการจัดจำหน่ายเห็ดหลินจือแดงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เกษตรกรจะต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาดเป็นสำคัญ โดยเกษตรกรจะต้องมีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายผู้ผลิตที่ชัดเจน อีกทั้งมีการกำหนดมาตรฐานและมีกระบวนการควบคุมการผลิตที่มีคุณภาพ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และสร้างเครือข่ายกับองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน และการหาช่องทางทางการจำหน่ายที่ชัดเจน เพื่อเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย และเป็นการสร้างมูลค่าของสินค้าได้

คำสำคัญ: เห็ดหลินจือแดง, อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน, ความต้องการของตลาด

Abstract

This study aimed to analyze production, marketing and investment for Ling-Chi Mushroom of the Farmers at Amphoe Doi Saket in Chiang Mai Province. A set of In-depth Interview schedules was use for data collection administered with 7 farmers. This was bases on net present value', internal rate of return, benefit cost ratio, profitability index and payback period. Results of the study revealed that the costs of Ling-Chi Mushroom was 588,902.86 bath, it was found that returns of the farmers

* หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

,*,**** คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

was 610,260.00 bath, it was found that net present value of the farmers and the latter was 1,005,636.59 bath, respective while internal rate of return was 36.00% and not be found, respectively. Benefit cost ratio was found as 2.44 fold, respectively. Profitability index was found as 0.38 fold and payback period was 2 years 6 months. And. Study research found the consumers in Chiang mai amount 300 people, Results of the study to analyze production, marketing and investment for Ling-chi mushroom of the farmers at amphoe doi saket in Chiang mai province, It must be implemented as a clear network model and Taking into account the market needs. The farmers must be grouped into clear producer networks, knowledge and networking with public and private organizations, and finding a clear distribution channel. To increase distribution channels and the value of the product.

Keywords: Ganoderma Lucidum, Benefit Cost Ratio, Market Demand

บทนำ

เห็ดหลินจือมีถิ่นกำเนิดดั้งเดิมอยู่ในป่าเขาของประเทศจีน ลักษณะทั่วไปของเห็ดหลินจือจัดเป็นราขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง ที่มีรูปร่างคล้ายไต สีแดงอมน้ำตาล หรือสีม่วงแก่ มีลาย วงแหวน มีความวาวเป็นมัน มีลักษณะแข็งเหมือนเนื้อไม้ ปลายรอบนอกสุดของหมวกเห็ดบาง และมีวนเข้าด้านในเล็กน้อย ผิวในของหมวกเห็ดมีสีขาว หรือน้ำตาลอ่อน ก้านดอกเห็ดมีสีน้ำตาลแดง มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4 เซนติเมตร จะพบส่วนใหญ่ในป่าเขตอบอุ่นและเขตร้อน จะขึ้นอยู่กับต้นไม้บางชนิด เช่น คุณ ก้ามปู ยางนา ยางพารา มักขึ้นกับต้นไม้ที่ตายแล้ว แต่ปัจจุบันสามารถเพาะเลี้ยงได้ในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทย และได้เป็นกิจกรรมหนึ่งของโครงการสวนพระองค์สวนจิตรลดา (วิกิพีเดีย, 2557) พบว่าเห็ดหลินจือสามารถป้องกันและบำบัดรักษาโรคในร่างกายเราอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเห็ดหลินจือมีสรรพคุณทางยาที่แตกต่างกัน ในระยะ 30 ปีที่ผ่านมา ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับสรรพคุณทางยาของเห็ดหลินจือในประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลี สหรัฐอเมริกา และยุโรป ซึ่งได้ค้นพบสรรพคุณทางยาของเห็ดหลินจือที่สำคัญได้แก่ การเสริมประสิทธิภาพของระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย การบำรุงตับและการควบคุมโรคมะเร็ง โดยสรรพคุณเหล่านี้พบในเห็ดหลินจือสีแดงเท่านั้น (นพมาศ สุนทรเจริญนนท์, 2557)

ด้วยคุณประโยชน์ดังกล่าวจึงทำให้เห็ดหลินจือเป็นที่สนใจและเป็นความหวังของผู้ป่วยหลายๆ คน ปัจจุบันพบว่าการผลิตและการจัดจำหน่ายเห็ดหลินจือมากมายหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเห็ดหลินจือสด เห็ดหลินจืออบแห้ง เครื่องดื่มที่ทำมาจากสารสกัดจากเห็ดหลินจือ ยาเม็ดที่สกัดจากเห็ดหลินจือ หรือยาแคปซูลที่สกัดจากเห็ดหลินจือ เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ของเห็ดหลินจือเหล่านี้มีทั้งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตทั้งภายในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งมีมูลค่าปีละหลายล้านบาท ดังตาราง 1

ตาราง 1 สถิติการนำเข้า-ส่งออก (เห็ดหลินจือ)

ปีภาษี	ยอดขายรวม (บาท)	ยอดส่งออก (บาท)	ยอดนำเข้า (บาท)
2555	210,909,624.02	6,827,389.00	68,737,480.00
2554	230,292,189.49	14,906,535.00	64,231,775.00
2553	198,452,241.32	13,104,180.00	62,384,344.00
2552	156,604,574.22	4,786,372.00	68,412,246.00

ที่มา: คลินิกภาษี กระทรวงการคลัง, 2557

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าสถิติในการส่งออกเห็ดหลินจือในระหว่างปี พ.ศ.2552 – 2554 มีสถิติการส่งออกที่เพิ่มขึ้น แต่ในปี พ.ศ.2555 พบว่าสถิติการส่งออกเห็ดหลินจือของประเทศไทยลดลง เนื่องจากในปี พ.ศ.2554 ประเทศไทยได้เกิดวิกฤตน้ำท่วมครั้งใหญ่ จึงส่งผลกระทบต่อการผลิตของเกษตรกร รวมไปถึงผลผลิตเห็ดหลินจือ จึงส่งผลให้ยอดส่งออกเห็ดหลินจือของประเทศไทยในปี พ.ศ.2555 ลดลง ในทางกลับกันในปี พ.ศ.2555 พบว่าสถิติการนำเข้าเห็ดหลินจือมีปริมาณเพิ่มขึ้น เนื่องจากในปี 2554 มีเกิดวิกฤตน้ำท่วมใหญ่ภายในประเทศ ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถผลิตเห็ดหลินจือเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ จึงมีการนำเข้าเห็ดหลินจือเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศ

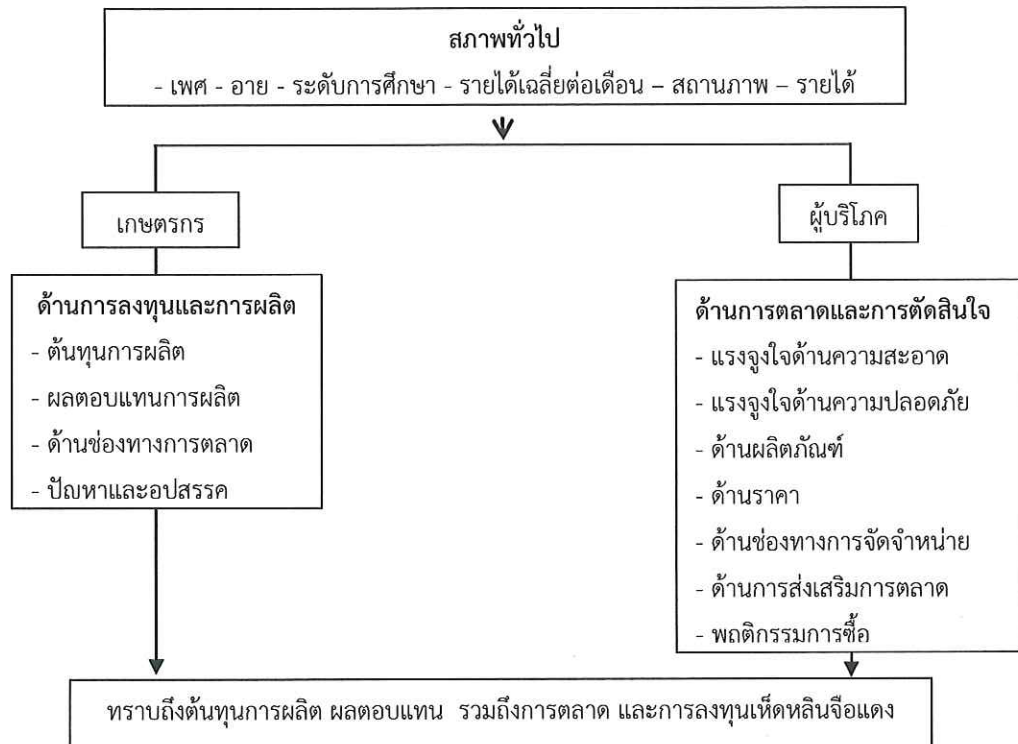
สำหรับในเขตจังหวัดเชียงใหม่ อำเภอดอยสะเก็ดถือว่าเป็นแหล่งผลิตเห็ดหลินจือที่เกษตรกรเล็งเห็นความสำคัญ โดยในพื้นที่ดังกล่าวมีโครงการศึกษาและพัฒนาอาชีพการเพาะเห็ด ศูนย์การศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริเข้ามาสาธิตฝึกอบรมและเผยแพร่ ถึงแม้เกษตรกรในพื้นที่ในอำเภอดอยสะเก็ดได้รับการส่งเสริมและการพัฒนาในการเพาะเห็ดจากศูนย์การศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ แต่ยังคงพบว่าการผลิตเห็ดหลินจือยังคงประสบปัญหาในด้านการเพาะปลูก เนื่องจากปัจจัยต่างๆ รวมไปถึงจนถึงวัสดุที่เหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงเห็ดหลินจือแตงนั้นมีข้อจำกัด ส่งผลกระทบต่อการลงทุนและการผลิต ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนที่มีต้นทุนในการลงทุนที่สูง ช่องทางการจำหน่ายและตลาดที่รองรับการจำหน่ายผลผลิตมีจำนวนน้อย ซึ่งตลาดจะรับซื้อผลผลิตที่ได้มาตรฐานเท่านั้น ประกอบกับสภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศที่ต้องมีการควบคุม รวมไปถึงองค์ความรู้ของเกษตรกรที่ยังคงต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูป สำหรับผลผลิตที่ได้จากเห็ดหลินจือแตงนั้นมีผลตอบแทนที่ค่อนข้างสูงและเป็นที่ต้องการของตลาด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการผลิต การตลาด และการลงทุนเห็ดหลินจือแตงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อที่ทราบถึง สถานการณ์การลงทุน สถานการณ์การผลิต การตลาด รวมถึงผลตอบแทนจากการลงทุนเห็ดหลินจือแตง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการลงทุนและการผลิตเห็ดหลินจือแตงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร ผู้ประกอบการ และกรมส่งเสริมการเกษตร จะได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการผลิต การตลาด การลงทุน และสามารถใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มมูลค่าให้กับเห็ดหลินจือเพื่อให้เกษตรกรรายได้ที่เพิ่มขึ้น และยังเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรายใหม่ที่มีความสนใจประกอบอาชีพการเพาะเห็ดหลินจือแตงต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแตงในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาการลงทุนและการผลิตเห็ดหลินจือแตงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาการตลาดเห็ดหลินจือแตงของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแตงของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่องการผลิต การตลาด และการลงทุนเห็ดหลินจือของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของการศึกษาดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลจากเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7 ราย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทน ช่องทางการตลาด จากการเพาะเห็ดหลินจือ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการเพาะเห็ดหลินจือ

2. การเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างได้ทำการคัดเลือกจากผู้บริโภคที่เคยซื้อและรับประทานผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือแดงในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรในการคำนวณกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2549) ที่ระดับความมั่นใจ 95% (ระดับ 0.05) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 300 คน ที่มาซื้อสินค้า ณ ร้านค้าเกษตรอินทรีย์, ซูเปอร์มาเก็ต, ร้านโครงการหลวง, วิสาหกิจชุมชน, ร้านขายยา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือ

ส่วนที่ 3 ความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จาก

เห็ดหลินจือแดง

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ด
หลินจือแดง

การวิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมข้อมูลที่ได้ได้จากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับข้อมูลทั่วไป และแบ่งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดงในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์จากข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดง ในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7 ราย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการลงทุนและการผลิตเห็ดหลินจือแดงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์จากการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเกษตรกร เพื่อศึกษาปัจจัยการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเห็ดหลินจือแดง นำมาวิเคราะห์ข้อมูลการวัดผลตอบแทนจากการลงทุน วิเคราะห์จากระยะเวลาการคืนทุน (Payback Period : PB) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value Method : NPV) อัตราผลตอบแทนภายในของการลงทุน (Internal Rate of Return : IRR) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit Cost Ratio : BCR) โดยใช้สูตรคำนวณในโปรแกรม Excel เพื่อหาค่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ, อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนภายในโครงการ, อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน, ดัชนีความสามารถในการทำกำไร และระยะเวลาคืนทุน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาการตลาดเห็ดหลินจือแดงของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์จากการนำข้อมูลที่ได้ทำการเก็บข้อมูลกลยุทธ์เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix หรือ 4Ps) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาหรือผลการวิจัย

ผลการศึกษาถึงสภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดงในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 7 ราย พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุอยู่ในช่วง 45 - 50 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ระหว่าง 4 - 6 คน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การประกอบอาชีพเพาะเห็ดหลินจือแดง 21 ปีขึ้นไป มีระยะเวลาในการเพาะเห็ดหลินจือแดงจนถึงการเก็บเกี่ยว 3 - 4 เดือน

ตารางที่ 2 แสดงการคำนวณกระแสเงินสดจากการดำเนินงานของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดงในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

รายการ	ปีที่ 1-10	
	รวม	ไร่ (Simple)
รายได้	324,285.71	118,229.17
ค่าใช้จ่าย		
1. วัตถุดิบ		
1.1 ค่าหัวเชื้อเห็ด	-	-
1.2 ค่าเชื้อเลี้ยง	42,857.14	15,625.00
1.3 ค่ายิปซัม	1,114.29	406.25
1.4 ค่าแกลบละเอียด	548.57	200.00
1.5 ค่าดีเกลือ	278.57	101.56
1.6 ค่าน้ำตาลทราย	-	-
1.7 ค่าแบ่งข้าวเหนียว	1,071.43	390.63
1.8 ค่าภูมิโมค	971.43	354.17
1.9 ค่าถุงพลาสติก	5,089.29	1,855.47
1.10 ค่าคอกขวดพลาสติก	4,085.71	1,489.58
1.11 ค่าปูนขาว	222.86	81.25
1.12 ค่าฝาจุบประหยัดสำลี	4,142.86	1,510.42
1.13 ค่าสำลี	267.14	97.40
3.2 ค่าเสื่อมราคา-เครื่องมือเครื่องจักร	17,666.29	6,440.83
รวมค่าใช้จ่ายการผลิต	30,809.14	11,232.50
4. ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร		
4.1 ค่าน้ำ	1,628.57	593.75
4.2 ค่าไฟ	5,057.14	1,843.75
4.3 ค่าบรรจุภัณฑ์ (กล่อง ถุงพลาสติก เป็นต้น)	4,114.29	1,500.00
4.4 ค่าเชื้อเพลิง (น้ำมัน/แก๊ส ในแปลงผลิต)	8,028.57	2,927.08
รวมค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร	18,828.57	6,864.58
รวมค่าใช้จ่าย	132,721.29	48,387.97
กำไรสุทธิ	191,564.43	69,841.20
ค่าเสื่อมราคา-สิ่งปลูกสร้าง	13,142.86	4,791.67
กระแสเงินสดสุทธิรายปี	222,373.57	81,073.70

ผลการศึกษาการลงทุนและการผลิตเห็ดหลินจือแดงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จากตารางที่ 2 พบว่า มีรายได้รวมเท่ากับ 324,285.71 บาท คิดเป็นต่อไร่ เท่ากับ 118,229.17 บาท มีค่าใช้จ่ายทาง

บัญชีเท่ากับ 132,721.29 บาทคิดเป็นต่อไร่ 48,387.97 บาท และเนื่องจากมีต้นทุนค่าเสียโอกาส เท่ากับ 41,223.20 บาท คิดเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสต่อไร่ เท่ากับ 15,029.29 บาท มีโครงการกำไรทางบัญชี เท่ากับ 191,564.43 บาท คิดเป็นต่อไร่ เท่ากับ 69,841.20 บาท และมีกำไรสุทธิทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 150,341.23 บาท คิดเป็นต่อไร่ เท่ากับ 54,811.91 บาท

เมื่อจำแนกวัตถุดิบของเกษตรกร พบว่าส่วนใหญ่เป็นค่าเชื้อเพลิง เท่ากับ 42,857.14 บาท (ร้อยละ 69.02) ค่าถุงพลาสติก เท่ากับ 5,089.29 บาท (ร้อยละ 8.20) ค่าฟางจุกประหยัดสำลี เท่ากับ 4,142.86 บาท (ร้อยละ 6.67) ค่าขวดพลาสติก เท่ากับ 4,085.71 บาท (ร้อยละ 6.58) ค่ายิปซัม เท่ากับ 1,114.29 บาท (ร้อยละ 1.79) ค่าเมล็ดข้าวฟ่าง เท่ากับ 1,085.71 บาท (ร้อยละ 75) ค่าแบ่งข้าวเหนียว เท่ากับ 1,071.43 บาท (ร้อยละ 1.73) ค่ากูโมค เท่ากับ 971.43 บาท (ร้อยละ 1.56) ค่ากลบละเอียด เท่ากับ 548.57 บาท (ร้อยละ 0.88) ค่ายางวง เท่ากับ 14 บาท (ร้อยละ 0.51) ค่าดีเกลือ เท่ากับ 278.57 บาท (ร้อยละ 0.45) ค่าสำลี เท่ากับ 267.14 บาท (ร้อยละ 0.43) ค่าปูนขาว เท่ากับ 222.86 บาท (ร้อยละ 0.36) และค่ากระดาษ เท่ากับ 45.71 บาท (ร้อยละ 0.00) แต่สำหรับสำหรับค่าหัวเชื้อเห็ดไม่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากเกษตรกรเชื่อเอง ด้านค่าแรงพบว่า ส่วนใหญ่เป็นค่าแรงจ้างเหมา เท่ากับ รายวันเท่ากับ 16,485.71 บาท (ร้อยละ 78.56) รองลงมาเป็นค่าแรงรายวัน เท่ากับ 4,500 บาท (ร้อยละ 21.44) ด้านค่าใช้จ่ายการผลิตพบว่าส่วนใหญ่เป็นค่าเสื่อมราคาเครื่องมือเครื่องจักร เท่ากับ 17,666.29 บาท (ร้อยละ 57.34) รองลงมาเป็นค่าเสื่อมราคาสິงปลูกสร้างเท่ากับ 13,142.86 บาท (ร้อยละ 42.66) และด้านค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารของเกษตรกรพบว่าส่วนใหญ่เป็นค่าเชื้อเพลิง (น้ำมัน/แก๊ส ในแปลงผลิต) เท่ากับ 8,028.57บาท (ร้อยละ 42.64) ค่าไฟ เท่ากับ 5,057.14 บาท (ร้อยละ 26.86) ค่าบรรจุภัณฑ์ (กล่อง ถุงพลาสติกเป็นต้น) เท่ากับ 4,114.29 บาท (ร้อยละ 21.85) และค่าน้ำ เท่ากับ 1,628.57 บาท (ร้อยละ 8.65)

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดงในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์	จำนวน
มูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทน (NPV)	1,005,636.59
มูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทน (NPV) ต่อไร่	354,725.06
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR)	2.44
อัตราส่วนผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR)	36%
ดัชนีความสามารถในการทำกำไร (PI)	0.38
การคำนวณระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)	2 ปี 6 เดือน

จากตารางที่ 3 พบว่า มีค่าเฉลี่ยเงินลงทุนของเกษตรกรเท่ากับ 610,260.00 บาท คิดเป็นเงินลงทุนต่อไร่ เท่ากับ 222,490.63 บาท ด้านการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดง มีกระแสเงินสดเข้าในปีที่ 1-10 เท่ากับ 222,373.57 บาท คิดเป็นกระแสเงินสดเข้าต่อไร่ เท่ากับ 81,073.70 บาท ทั้งนี้เมื่อสิ้นปีที่ 10 หากเกษตรกรกู้เงินมาลงทุนในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 เกษตรกรจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน เท่ากับ 1,005,636.59 บาท คิดเป็นผลตอบแทนต่อไร่ เท่ากับ 354,725.06 บาท โดยมีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 2.44 เท่า มีอัตราผลตอบแทนภายในโครงการ เท่ากับ 36% มีดัชนีความสามารถในการทำกำไร เท่ากับ 0.38 เท่า และมีระยะเวลาคืนทุน 2 ปี 6 เดือน

แต่อย่างไรก็ตามในการเพาะเห็ดหลินจือแดง เกษตรกรมักจะประสบปัญหาต่างๆ เช่น ก้อนเห็ดเกิดเชื้อรา, เชื้อเห็ดไม่เดิน, ศัตรูพืชจำพวกพวกแมลงปีกแข็ง มอด ที่จะเข้ามาเจาะดอกเห็ด ทำให้ต้องมีการเอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างมาก ต้องดูแลแบบดอกต่อดอก เนื่องจากก้อนเห็ด 1 ก้อน จะได้ดอกเห็ดจำนวน 1 ดอก, สภาพอากาศที่ไม่สามารถควบคุมได้ ส่งผลทำให้เกิดเชื้อราหรือได้ผลผลิตที่ไม่มีคุณภาพ, มีระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวนาน ซึ่งในบางครั้งผลผลิตไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอน ทำให้เกษตรกรไม่กล้าเพิ่มจำนวนในการผลิต โดยที่เกษตรกรได้ให้ข้อเสนอแนะจากการเพาะเห็ดหลินจือแดงไว้ในแต่ละด้านได้แก่ ด้านการเพาะปลูก เกษตรกรมีความต้องการเชื้อเห็ดหลินจือสายพันธุ์ใหม่ๆ เพื่อที่จะนำได้พัฒนารูปแบบสายพันธุ์ ด้านการจำหน่าย เกษตรกรอยากให้มีการส่งเสริมให้ความรู้ในการทำผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ด้านการลงทุน เกษตรกรยังขาดเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้านอื่นๆ เช่น ต้องการให้ภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมการเพาะปลูก โดยมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้

สำหรับผลการศึกษาถึงข้อมูลของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีแรงจูงใจต่อการซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือแดง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 162 คน (ร้อยละ 54.00) รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวน 132 คน (ร้อยละ 46.00) ตามลำดับ มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 84 คน (ร้อยละ 28.00) รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 72 คน (ร้อยละ 24.00) อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 63 คน (ร้อยละ 21.00) ระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 56 คน (ร้อยละ 18.67) และน้อยที่สุดมีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 25 คน (ร้อยละ 8.34) ตามลำดับ มีสถานภาพโสด จำนวน 136 คน (ร้อยละ 45.33) รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 127 คน (ร้อยละ 42.33) สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ 35 คน (ร้อยละ 11.67) และอื่นๆ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.67) ตามลำดับ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 141 คน (ร้อยละ 47.00) รองลงมา มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 58 คน (ร้อยละ 19.33) ระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 53 คน (ร้อยละ 17.67) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 44 คน (ร้อยละ 14.67) น้อยที่สุดมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.33) ตามลำดับ มีการประกอบอาชีพพนักงานเอกบริษัทเอกชน จำนวน 102 คน (ร้อยละ 34.00) รองลงมา เป็นเจ้าของกิจการ จำนวน 53 คน (ร้อยละ 17.67) เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 58 คน (ร้อยละ 19.33) เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 53 คน (ร้อยละ 17.67) และอื่นๆ จำนวน 33 คน (ร้อยละ 11.00) ตามลำดับ มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 129 คน (ร้อยละ 43.00) รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 101 คน (ร้อยละ 33.67) ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 37 คน (ร้อยละ 12.33) มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.00) และน้อยที่สุดอยู่ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.33) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อ	ระดับแรงจูงใจ		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
ด้านราคา	4.07	0.675	มาก
ด้านความสะดวก	4.02	0.725	มาก
รวม	4.05	0.700	มาก

จากตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ มีแรงจูงใจในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ฯ ในด้านราคา, ด้านความสะอาด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ตารางแสดงผลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
ด้านผลิตภัณฑ์	3.99	0.639	มาก
ด้านราคา	3.80	0.703	มาก
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.56	0.712	มาก
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.55	0.664	มาก
รวม	3.73	0.680	มาก

จากตารางที่ 5 ความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือแดง พบว่า ผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ ให้ความสำคัญกับระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือแดง ในด้านผลิตภัณฑ์, ด้านราคา, ด้านการส่งเสริมการตลาด, ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สำหรับผลการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือแดง พบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงสกัดแบบแคปซูล โดยส่วนใหญ่จะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงจากซูเปอร์มาร์เก็ต สำหรับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงมากที่สุดคือ เพื่อน ซึ่งเหตุผลที่มีความสำคัญต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือแดงของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ คุณประโยชน์ทางยา / รักษาสุขภาพ มีความถี่ในการซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงมากที่สุดโดยซื้อ 1 ครั้งต่อเดือน และมีแนวโน้มที่จะซื้อผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงในอนาคตเพื่อบริโภคโดยอาจจะซื้อ ทั้งนี้สำหรับแนวโน้มในการบอกต่อผู้อื่นให้ซื้อผลิตภัณฑ์จากเห็ดหลินจือแดงเพื่อบริโภคโดยมีการบอกต่อแน่นอน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการลงทุนและการผลิตเห็ดหลินจือแดงของเกษตรกรในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่พบว่า มีค่าเฉลี่ยเงินลงทุนของเกษตรกรเท่ากับ 610,260.00 บาท คิดเป็นเงินลงทุนต่อไร่ เท่ากับ 222,490.63 บาท ด้านการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือแดง มีกระแสเงินสดเข้าในปีที่ 1-10 เท่ากับ 222,373.57 บาท คิดเป็นกระแสเงินสดเข้าต่อไร่ เท่ากับ 81,073.70 บาท ทั้งนี้เมื่อสิ้นปีที่ 10 หากเกษตรกรกู้เงินมาลงทุนในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 เกษตรกรจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน เท่ากับ 1,005,636.59 บาท คิดเป็นผลตอบแทนต่อไร่ เท่ากับ 354,725.06 บาท โดยมีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 2.44 เท่า มีอัตราผลตอบแทนภายในโครงการ เท่ากับ 36% มีดัชนีความสามารถในการทำกำไร เท่ากับ 0.38 เท่า และมีระยะเวลาคืนทุน 2 ปี 6 เดือน เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าอรอนงค์ พลอยวิเลิศ (2550) ได้ทำการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกปาล์มน้ำมันและการปลูกสับปะรดเพื่อผลิตน้ำมันไบโอดีเซลในเขตพื้นที่ภาคเหนือของ

ประเทศ ผลการศึกษา พบว่า การปลูกปาล์มน้ำมันในเขตพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน และจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การปลูกสับดำเพื่อผลิตน้ำมันไบโอดีเซลคุ้มค่าต่อการลงทุน โดยใช้วิธีทดสอบวิธีเดียวกันกับการทดสอบปาล์มน้ำมัน และวุฒิสักดิ์ สุรินทาน (2550) ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกฝรั่งกลมสาลี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จากข้อมูลสรุปได้ว่า พื้นที่สวนน้อยกว่า 10 ไร่ ตลอดอายุสวน 5 ปี มีต้นทุนการปลูก 125,955 บาท/ไร่ รายได้จากการขาย 277,975 บาท/ไร่ และได้รับผลกำไรจากการขายผลผลิต 152,020 บาท/ไร่ เมื่อพิจารณาการลงทุนโดยใช้อัตราคิดลดที่ร้อยละ 8 การทำสวนฝรั่งมีมูลค่าปัจจุบัน (NPV) เท่ากับ 659,405 บาท อัตรารายได้ต่อค่าใช้จ่าย (B/C Ratio) เท่ากับ 2.6 และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 88.04 และเมื่อพิจารณาการลงทุนโดยใช้อัตราคิดลดที่ร้อยละ 12 การทำสวนฝรั่งมีมูลค่าปัจจุบัน (NPV) เท่ากับ 582,139 บาท อัตรารายได้ต่อค่าใช้จ่าย (B/C Ratio) เท่ากับ 1.99 และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) มีค่าเท่ากับ 88.04% และดังนั้นการลงทุนทำสวนฝรั่งจึงมีความเป็นไปได้สูงและคุ้มค่าต่อการลงทุน และเมื่อศึกษาความไวของโครงการลงทุนปลูกฝรั่ง จากการศึกษาพบว่าโครงการลงทุนปลูกสวนฝรั่งกลมสาลีนี้มีความเป็นไปได้สูง ส่วนสวนที่มีพื้นที่ปลูกมากกว่า 10 ไร่ เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ผลปรากฏว่า การลงทุนทำสวนฝรั่งจึงมีความเป็นไปได้สูง และคุ้มค่าต่อการลงทุนเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เนื่องจากการเพาะเห็ดหลินจือสีแดงสามารถขายได้ในราคาที่สูง และมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน

ทั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่า หากเกษตรกรสามารถผลิตผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือแดงที่มีคุณภาพ มีความหลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค และได้รับการส่งเสริมด้านการตลาดที่เหมาะสม จะส่งผลให้เกิดมูลค่าของสินค้า และเกิดมูลค่าทางการตลาดได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับ ส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix) คือ องค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินงานการตลาด เป็นปัจจัยที่กิจการสามารถควบคุมได้ กิจการธุรกิจจะต้องสร้างส่วนประสมการตลาดที่เหมาะสม ในการวางกลยุทธ์ทางการตลาด (ศิริวรรณ เสงีรัตน์ และคณะ, 2541: 35-36, 337) ส่วนประสมการตลาด ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (Product) การจัดจำหน่าย (Place) การกำหนดราคา (Price) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เราสามารถเรียกส่วนประสมทางการตลาดได้อีกอย่างหนึ่งว่า 4'Ps ส่วนประกอบทั้ง 4 ตัวนี้ ทุกตัวมีความเกี่ยวพันกัน โดยที่ P แต่ละตัวมีความสำคัญเท่าเทียมกัน แต่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารการตลาดแต่ละคนจะวางกลยุทธ์ โดยเน้นน้ำหนักที่ P ไหนมากกว่ากัน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของเป้าหมายทางการตลาด คือ ตัวผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ด้านการสร้างเครือข่าย : ควรมีการจัดตั้งกลุ่มและเครือข่ายเกษตรกรผู้เพาะเห็ดหลินจือที่มีความเข้มแข็ง เพื่ออำนาจการต่อรองทั้งในการผลิต และการตลาดที่มีความเหมาะสม รวมถึงจะสามารถประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการได้รับและส่งเสริมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพได้

ด้านการเพาะปลูก : ควรนำเห็ดหลินจือพันธุ์สายพันธุ์ใหม่ มาส่งเสริมให้เกษตรกร เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่า มีการส่งเสริมอบรมและให้ความรู้ในขั้นตอนการผลิตที่มีมาตรฐานให้กับเกษตรกรต่อไป

ด้านการจำหน่าย : ควรมีการต่อยอดทำเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพ (สกัดทำเป็นแบบแคปซูล) มีการส่งเสริมและให้ความรู้ในการผลิตภัณฑ์ใหม่ นอกจากนี้ยังอยากให้มีช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตลาดขายเห็ดหลินจือแดงที่แน่นอน เพื่อให้ผลผลิตของเกษตรกรมีตลาดหรือโรงงานรองรับ โดยเกษตรกรสามารถกำหนดปริมาณการผลิตได้เหมาะสมตรงกับความต้องการของตลาด

ด้านการลงทุน : ควรมีการส่งเสริมและจัดหาปัจจัยการผลิต ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายรูปแบบ

ด้านอื่นๆ : เกษตรกรผู้เพาะปลูกอยากให้รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมการเพาะปลูก โดยมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ และอยากได้เห็นหลินจือสายพันธุ์ใหม่ เพื่อที่จะได้พัฒนารูปแบบสายพันธุ์และเพิ่มมูลค่าการผลิตสินค้าต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป นักวิจัยอาจเลือกทำการวิจัยในพื้นที่อื่น เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับกรวิจัยในครั้งนี้ โดยเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรที่สนใจจะใช้ข้อมูลในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป และมีศึกษา รวมทั้งสำรวจความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค เพื่อจะได้นำข้อมูลดังกล่าวให้กับผู้ผลิตได้ผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคได้

เอกสารอ้างอิง

คลินิกภาษี กระทรวงการคลัง. 2557. “คลินิกภาษีอาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์เห็ดหลินจือ”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://www.taxclinic.mof.go.th/> (20 กันยายน 2557).

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ .2557. “เห็ดหลินจือจากงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์” .[ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา .

<http://www.pharmacy.mahidol.ac.th/> (20 กันยายน 2557).

วิกิพีเดีย. 2557. “เห็ดหลินจือ”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.th.wikipedia.org/> (20 กันยายน 2557).

วุฒิสกดิ์ สุรินกาน. 2550. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกฝรั่งกลมสาส์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. เชียงใหม่: การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2539. กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2541. การวิจัยธุรกิจ.กรุงเทพมหานคร: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ.2549. การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ : บริษัท ธรรมสาร จำกัด.

อรอนงค์ พลอยวิเลิศ. 2550. การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกปาล์มน้ำมันและการปลูกสับดำเอผลิตน้ำมันไบโอดีเซลในเขตพื้นที่ภาคเหนือของประเทศ. เชียงใหม่: การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

John Ikerd is Extension Professor of Agricultural Economics, University of Missouri, Columbia. Paper presented at 87th Annual Meeting of American Society of Agronomy, St. Louis, Mo. Oct.29-Nov. 3.1995.